

Υπόθεση C-162/07

Ampliscientifica Srl και Amplifin SpA

κατά

Ministero dell'Economia e delle Finanze και Agenzia delle Entrate

(αίτηση του Corte suprema di cassazione
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Εκτη οδηγία ΦΠΑ — Υποκείμενοι στον φόρο — Άρθρο 4, παράγραφος 4, δεύτερο
εδάφιο — Μητρική και θυγατρικές εταιρίες — Εφαρμογή από το κράτος μέλος του
καθεστώτος ενός και μόνον υποκειμένου στον φόρο — Προϋποθέσεις — Συνέπειες»

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ης Μαΐου 2008 I - 4021

Περίληψη της αποφάσεως

1. *Φορολογικές διατάξεις — Εναρμόνιση των νομοθεσιών — Φόροι κύκλου εργασιών — Κοινό
σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας — Υποκείμενοι στον φόρο
(Οδηγία 77/388 του Συμβουλίου, άρθρο 4 § 4, εδ. 2)*

I - 4019

2. Φορολογικές διατάξεις — Εναρμόνιση των νομοθεσιών — Φόροι κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας — Απλουστευμένο σύστημα υποβολής δηλώσεων και καταβολής φόρου προστιθεμένης αξίας
(Οδηγία 77/388 του Συμβουλίου)

1. Το άρθρο 4, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, αποτελεί κανόνα του οποίου η εφαρμογή από κράτος μέλος προϋποθέτει προηγούμενη διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή για τον ΦΠΑ και θέσπιση εθνικής ρυθμίσεως παρέχουσας στα φυσικά και ιδίως στα νομικά πρόσωπα που είναι εγκατεστημένα στο εσωτερικό της χώρας και ανεξάρτητα από νομικής απόψεως, αλλά στενά συνδεδεμένα μεταξύ τους από δημοσιονομικής, οικονομικής και οργανωτικής απόψεως, τη δυνατότητα να μην αντιμετωπίζονται πλέον ως χωριστοί υποκείμενοι στον φόρο, αλλά ως ένας και μοναδικός, με ένα και μοναδικό ατομικό αριθμό ΦΠΑ και, ακολούθως, με αποκλειστική δυνατότητα δηλώσεως ΦΠΑ. Ελλείπει προηγούμενης διαβουλεύσεως με τη συμβουλευτική επιτροπή για τον ΦΠΑ, μια εθνική ρύθμιση που θα πληρούσε τα κριτήρια αυτά θα συνιστούσε μεταφορά διατάξεως της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη κατά παράβαση της διαδικαστικής επιταγής του άρθρου 4, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας.
2. Η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας δεν απαγορεύει μια εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει, απλώς, διαφορετική μεταχείριση των υποκειμένων στον φόρο που επιθυμούν να επιλέξουν ένα απλουστευμένο σύστημα υποβολής δηλώσεων και καταβολής ΦΠΑ, ανάλογα με το αν η μητρική εταιρία ή επιχείρηση κατέχει το 50 % τουλάχιστον των μετοχών ή μεριδίων των υποχρέων το αργότερο από την αρχή του ημερολογιακού έτους που προηγήθηκε του έτους υποβολής της δηλώσεως, ή, αντιθέτως, αν πληροί τις προϋποθέσεις αυτές μόνον κατόπιν της ημερομηνίας αυτής. Εξάλλου, ούτε η αρχή της απαγορεύσεως της καταχρήσεως δικαιώματος ούτε η αρχή της αναλογικότητας απαγορεύουν μια τέτοια ρύθμιση 77/388/ΕΟΚ.

(βλ. σκέψη 23, διατακτ. 1)

(βλ. σκέψη 32, διατακτ. 2)